

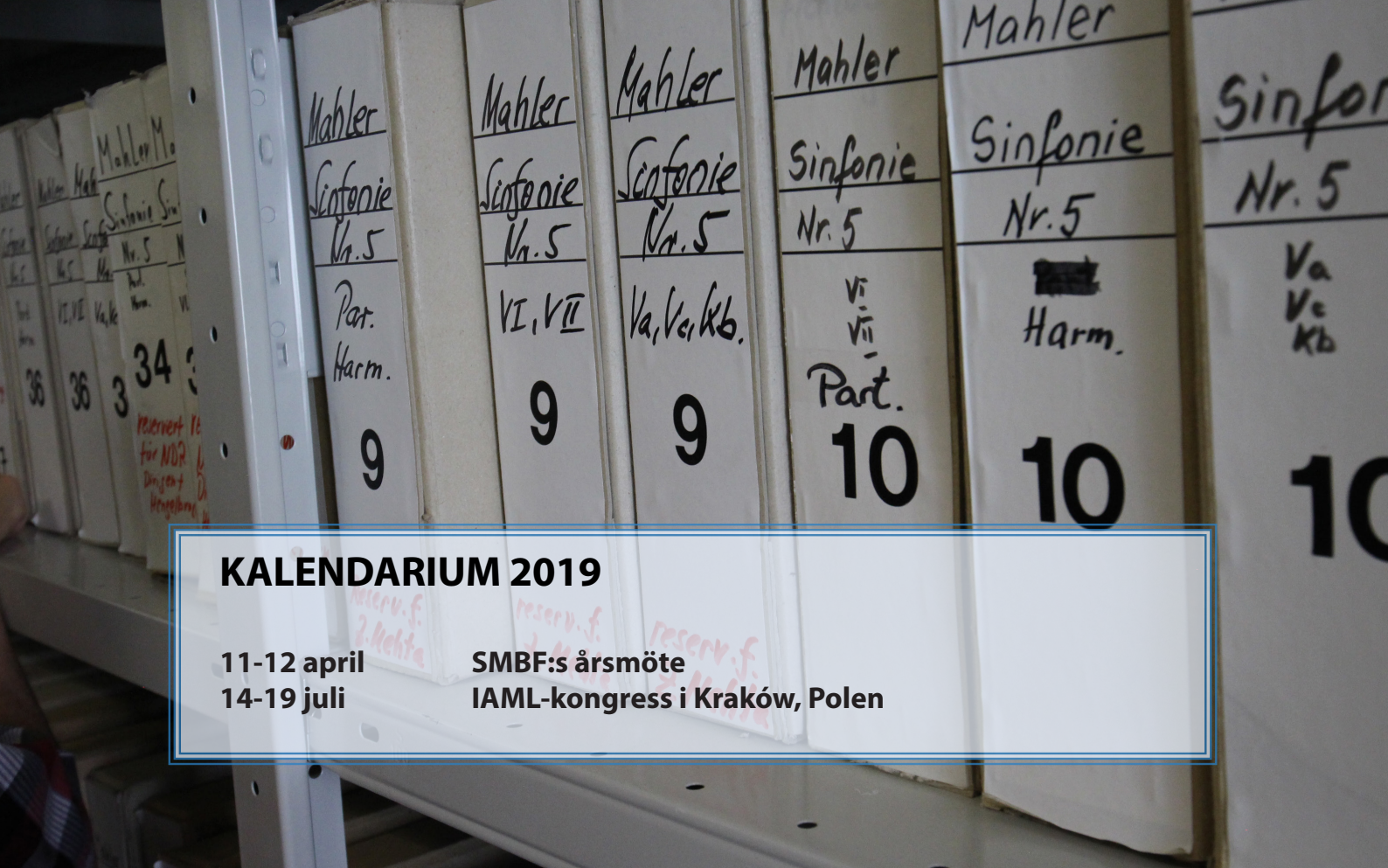
musik

BIBLIOTEKSNYTT

SVENSKA
MUSIKBIBLIOTEKS-
FÖRENINGEN

nr.4
2018

KALENDARIUM 2019

11-12 april

14-19 juli

SMBF:s årsmöte

IAML-kongress i Kraków, Polen

Mahlernoter märkta för dirigenten Zubin Mehta. Läs mer om musikförlag i Leipzig på s. 5 och framåt. Omslagsbild: Musikförlaget Peters orkestermagasin. Läs mer på s. 5. Foton Tobias Danielsson.

INNEHÅLL

3	Ordföranden har ordet, Redaktörernas ruta	10	FST 100 år
4	Årsmötesdagar 11-12 april 2019 i Stockholm	10	Summary in English
5	Musikförlag i Leipzig	11	En stapel med nya musikböcker på svenska
8	Louis Armstrong-arkiv tillgängligt digitalt	12	Några nya noter
9	Återblickar på seminariedagen på Musikaliska Akademin		

www.iaml.info

Layout Sara Lind

MUSIK

BIBLIOTEKSNYTT

utges av Svenska musikbiblioteks-föreningen, svenska sektionen av IAML, International Association of Music Libraries, Archives and Documentation Centres

ISSN 0283-104X

Redaktör och distr.: Tobias Danielsson & Gunnel Jönsson
Musik- och teaterbiblioteket Box 16326
103 26 Stockholm
08-519 554 10 mbnytt@gmail.com

Prenumerationer inkl. medlemskap:
enskilda 350:-, institutioner 700:-, veteraner, studerande,
arbetslösa 150:-
Plusgiro 65 21 22-3

www.musikbiblioteksbloggen.blogspot.com

Kära medlemmar

2018 närmar sig sitt slut och i detta nummer av Musikbiblioteksnytt blir vi påmind om ett par minnesvärda händelser under året, nämligen IAML:s kongress i Leipzig och det lyckade heldagsseminariet på Kungliga Musikaliska Akademien (KMA). Jag har också skrivit en kort rapport om det festliga firandet av Föreningen Svenska Tonsättares (FST) 100-årsjubileumsdag, som ägde rum på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm 29 november. Såväl dagen på KMA som kvällen i FST:s regi handlade om vårt levande muskarv ur olika perspektiv. Jag är stolt över att vara ordförande för den förening vars medlemmar är de som förvaltar och levandegör det svenska musikarkivet: Sveriges musikbibliotekarier och arkivarier. Låt mig därför avsluta med att citera Roger Flury, som var IAML:s President 2010-2013: "The music librarian is too often the unsung hero of the music profession, but any musician or music scholar will tell you that without the library foundation and the professional services that it provides, the platform and pillars of music would collapse. One cannot survive without the other."

God Jul och Gott Nytt År!

/Pia Shekther

Redaktörernas ruta

Kära läsare

Så har vi kommit till årets sista nummer. En återblick till sommaren får ni i Tobias Danielssons rapport från IAML-kongressen i Leipzig. Styrelsens arbete under året tillsammans med Kungliga Musikaliska akademien ledde till ett välbesökt seminarium i november och här får ni några tankar kring det. Bland nyheterna inom musikområdet vad gäller utgivning av

böcker, noter och skivor kan ni säkert hitta några favoriter. Dessutom tittar vi framåt mot 2019 och då framför allt årsmötet i april. Redaktörerna tackar för glada tillrop som vi fått på olika sätt under året och inbjuder er alla att skicka in bidrag så att vi kan fortsätta ha en medlemstidskrift

/Gunnel Jönsson & Tobias Danielsson

www.musikbiblioteksbloggen.blogspot.com
www.smbf.nu
musikbiblioteksforum@listserv.kb.se
www.facebook.com/Musikbiblioteksforeningen

 Find us on
Facebook

välkommen till

Årsmötesdagar 11–12 april 2019 i Stockholm

Styrelsens planer för våra årsmötesdagar 2019 börjar ta form. Anteckna gärna redan nu att de äger rum 11–12 april i Stockholm. Vid sidan av årsmötesförhandlingarna innehåller dagarna ett varierat program som vi hoppas blir både trevligt och matnyttigt. Vi tänkte som vanligt inleda med årsmötet efter lunch. Därefter blir vi förevisade två spännande museer inom musik- och scenkonstområdet: Scenkonstmuseet och Stiftelsen Musikkulturens Främjande.

Scenkonstmuseet är ett statligt museum för teater, musik och dans som ingår i myndigheten Musikverket. Efter

en omfattande ombyggnad av Musikmuseet invigdes det nya interaktiva museet, med ett breddat fokus, i februari 2017. Scenkonstmuseet ligger snett bakom Dramaten i det gamla Kronobageriet, som är Stockholms äldsta bevarade industribyggnad. Inte långt därifrån, på Riddargatan 37, ligger Stiftelsen Musikkulturens Främjande – ett mycket speciellt museum med värdefulla samlingar av musikinstrument, brev och dokument, musiklitteratur och noter, bildarkiv med mera. Museet äger dessutom omkring 2 000 autografer av betydande kompositörer som Beethoven, Chopin, Donizetti, Mozart, Rossini, Schubert och Schumann. Stiftelsen bildades 1920 av Rudolf Nydahl för att för-

valta den omfattande samlingen han byggt upp under sitt liv. På kvällen äter de som vill middag tillsammans i en förbokad restaurang. Följande dag börjar med en uppdatering av nyheter inom området RDA. Resten av dagen ägnas åt workshoppar kring katalogisering av musiktryck i det nya bibliotekssystemet Libris XL. Detta är en efterlängtd utbildning och vi handleds av kunniga kollegor på Musik- och teaterbiblioteket.

Vänliga hälsningar
Pia Shekhter, ordförande

Nytt år – glöm inte att betala medlemsavgiften!

SVENSKA
MUSIKBIBLIOTEKS-
FÖRENINGEN

Kom ihåg att betala din medlemsavgift för 2019 – och 2018 om du glömt att göra det!
350:- för enskilda, 700:- för institutioner och 150:- för arbetslösa, studerande och veteraner.
Plusgiro 65 21 22-3

Nu är hjälptexten för Musiktryck i Libris XL publicerad!

bit.ly/2A0DuQz

Texten är utformad av KB och Musik- och teaterbiblioteket i samverkan. För frågor och synpunkter, vänligen kontakta KB (och inte MTB direkt).

Det viktiga avsnittet om Verk/Relation har visst fallit bort ur innehållsförteckningen, men det finns med precis under Innehållstyp: bit.ly/2A35tj

Musikförlag i Leipzig

IAML
Leipzig 2018

Tobias Danielsson, text & bild

J.S. Bach framför sin gamla arbetsplats, Thomaskyrkan i Leipzig.

Utrustad med stadskarta och en mycket grön väska – måhända skänkt till oss för att hjälpa stadsborna att urskilja IAML-deltagarna från vanliga Leipzighor – kryssar jag mig fram i ett hett och soldränkt Leipzig. Tempot går i accelerando eftersom jag är på väg till en visning av musikförlaget med stort M, det kanske mest ryktbara av dem alla: C. F. Peters Verlag.

Hur många gånger har jag inte hört en låntagare tillägga sekunderna efter att jag tyckt mig ha funnit den perfekta noten åt honom, utgiven på respektabla förlag som Ricordi eller Bote & Bock: "...och så skulle jag helst vilja ha den i Peters utgåva." Edition Peters gräddfärgade notpapper med grön ram tycks vara ett slags kvalitetssymbol för musik-

noter på samma nivå som Rolls-Royces extatiska kylarbrud eller – varför inte? – Svenska akademiens lagerbegränsade logga runt den numera något flagnade devisen "Snille och Smak". Det är en rik och dramatisk historia som detta musikförlag, grundat kring 1800, bär på. Det är också en synnerligen rik stad som det befinner sig i, rik på kultur och inte minst musikkultur. På väg från musikkonservatoriet, grundat av Felix Mendelssohn, kan jag vinka till Thomas- och Nikolajkyrkorna där J. S. Bach hade sin pliktfyllda kantorstjänst, runda familjen Clara och Robert Schumanns familjehem under sina drygt 10 år i staden samt från Talstraße 10, där Peters förlag åter befinner sig, kasta en sten – fast det vill jag ju inte! – på familjen Mendelssohns vackra hem alldeles intill. Och i den redan avvinkade

Thomaskyrkan döptes för övrigt Richard Wagner, drygt 65 år efter papa Bachs frånfalle, där han sedermera växte upp i de judiska kvarteren precis innanför den tidigare stadsmuren. Sedan har vi alla dessa musikförlag! Förutom nämnda C. F. Peters har förlag som Breitkopf & Härtel, Hofmeister, Eulenburg, Kahnt, Kistner, Leuckart, Rather, Zimmermann med flera verkat här. Det är nog få städer där man på allvar kan locka sina turister med en vandring i noternas tecken men i Leipzig finns det en "Leipziger Notenspur". Tar man sedan cykelvarianten "Leipziger Notenrad" kan man dessutom åse Johann Gottlob Immanuel Breitkopfs nottryckpress från 1755 på Museum für Druckkunst.

“ “ Det är nog få städer där man på allvar kan locka sina turister med en vandring i noternas tecken men i Leipzig finns det en "Leipziger Notenspur".

Varför blev just Leipzig detta musikförlagsmekka, frågar jag mig medan fallande svett droppar prickar ner min tillskrynklade "Stadtplan"? Ja, Breitkopfs nämnda tryckpress hade en stor betydelse för musiktrycksutvecklingen då den gjorde nottryckeriet både mycket bättre och billigare, eftersom man inte längre behövde använda dyrbara kopparplåt. Leipzig var dessutom ett

Rundvandring på Leipzigs universitetsbibliotek.

gammalt handelscentrum som 1497 fick speciella privilegier att hålla bokmässor och med reformationen fick bokgeschäftet ett aldrig tidigare skådat uppsving med fler bokhandlare, boktryckare och bokbindare som följd. Kurfurstendömet Sachsen var ett av protestantismens kärnländer och att predika Guds ord på hemtungomålet krävde många nytryckta biblar. Kring 1700 passerade Leipzig självaste Frankfurt som den tyskspråkiga världens boktryckarcentrum vilket bland annat manifesterade sig i utgivningen av Zedlers Universallexikon "Grosses vollständiges Universal-Lexicon Aller Wissenschaften und Künste" som mellan åren 1732-54 kom ut i inte mindre än 64 volymer. Grogrunden och hantverkskunnandet fanns sålunda här även för den tryckta noten och detta parat med ett växande musikliv, som stod i kontrast till huvudstaden Dresdens mer kyrkligt inriktade hovkultur, gjorde att musiktryckarkonsten kunde blomstra i full prakt. Till en början var Breitkopf & Härtel det över alla dominerande förlaget då man med hjälp av Senefelds landvinande litografiska process kunde ge ut kompletta utgåvor av bland annat

J. S. Bach, Beethoven och Mendelssohn. Under 1800-talets slut räknar man med fler än 60 musikförlag verksamma i Leipzig, däribland C. F. Peters, grundat år 1800. På 1860-talet började Dr. Max Abraham ta över ledarskapet för förlaget där han med hjälp av den nyaste trycktekniken kunde ge ut massutgåvor som

på grund av sin betydligt lägre kostnad blev mer lättillgängliga för den musiktörstande allmänheten: Edition Peters hade därmed sett dagens ljus. Med sina ljusgröna eller rosa omslag (ljusgrönt för äldre, icke-copyright-berörd musik, rosa för Peters nya tonsättare) skapade Abraham en "folknot" och i hans fotspår

Dagbok över Peters Verlags familjehistoria visas upp.

Glad musikarkivarie i entrén till Deutsche Nationalbibliothek.

marscherade även hans efterträdare, brorsonen Henri Hinrichsen. Med Hinrichsen vid rodret fick man också in den nya tidens tonsättare som Gustav Mahler, Max Reger och Arnold Schönberg till Peters "stall" men man bör även nämna de av honom introducerade "Urtext"-utgåvorna som skulle återge tonsättarens intentioner i så stor utsträckning som möjligt. En speciell plats hos Peters intar annars vårt grannlands nationaltonsättare Edvard Grieg, ett exempel på "den vackra relationen" mellan förläggare och tonsättare, där gränserna mellan affärsutbyte och privat umgänge var ytterst tänjbara. Ofta var Grieg gäst hos Talstraße 10 när han besökte sin forna studiestad och med hans i hemmen kolossalt älskade och spelade pianostycken (det här var ju vid tiden innan TV:ns intåg), berikade han sitt trogna musikförlag med åtskilliga thaler*.

Med nazismens makttillträde och andra världskriget fick Leipzigs musiktryckarvärld ett slag som de egentligen ännu inte har lyckats resa sig ifrån. Som en följd av nazisterna ideologi försvann både tonsättare och musikförläggare, både ur historien och livet. För Leipzigs del innebar det bland annat att stadens son Felix Mendelssohn ströks ur konsertprogrammen och för vissa förlag väntade exil och expropriering. Det för sina gula studiepartitur kända Eulenburg Verlag blev "ariserat" efter att familjen flytt till Schweiz och ett liknande öde väntade C. F Peters. Några av barnen till Henri Hinrichsen, flydde

bland annat till USA och Storbritannien där de grundade nya förlag i Peters namn men Henri stannade i Leipzig. 1942 sändes han till Auschwitz från Brüssel där han förgäves hade väntat på visum för sig och sin fru. Hans fru dog i Brüssel året dessförinnan då hon som judinna hade nektats att få insulin mot sin diabetes, Henri Hinrichsen mördades i Auschwitz i september 1942.

Efter andra världskriget väntade ett näst intill oöverstigligt återuppbyggnadsarbete för musikförlagen i Leipzig. Eftersom musiktryckarstaden dessutom "råkade" hamna i det östra så kallade socialistiska DDR väntade även ett antal hinder av ideologisk karaktär. Många förlag hade emigrerat eller bildat västliga pendanger och i Östtyskland förstatligades de privata musikförlag som blev

kvar. Således fanns det en tid inte mindre än fyra C. F Peters som konkurrerade om att vara det "äka" Peters Verlag, ett i Leipzig och ett vardera i New York, London och Frankfurt am Main (Västtyskland). Efter "die Wende" och Tysklands återförening 1991 började man försiktigt att diskutera en "återförening" av de olika enheterna, vilket 2010 resulterade i en Peters Edition Group. 2014 kunde man så flytta sina bopålar till det nyrestaurerade urhemmet på Talstraße 10 i Leipzig.

Så är vi nu alla samlade i stora salen i den vita Peters-villan där makarna Grieg var ständiga middagsgäster och där – tydligen – Max Reger åt sin sista supé innan han återvände till sitt hotell och avled under natten. Vi får en kort genomgång av managing director Linda Hawken av förlagets historia och dess nuvarande verksamhet. Så småningom går vi i samlad tropp några kvarter bort och får se förlagets orkesterlager med hyresmaterial, bland annat Mahlers symfonier, märkta för världens dirigentstjärnor och ja, det är väl klart, att Zubin Mehta och Kirill Petrenko ska ha tillbaka samma partitur de har kladdat med rödpenna i när de ska dirigera en Mahlersymfoni på nytt. Efter en avslutning med skål i bubbelvatten och utdelning till samtliga av ljusgröna Peterskassar, där vi bland annat hittade klaverutdraget till Fångarnas kör, kunde vi tillfredsställda vandra tillbaka i sommarhettan till Mendelssohns konservatorium.

*Thaler, sv. Daler – Den dåvarande valutan i Sachsen och det Tyska förbundet.

Från Mendelssohn-Haus.

Louis Armstrong-arkiv tillgängligt digitalt

||| Gunnel Jönsson, texten är ett sammandrag av artikel ur The New Yorker av Nathan Bajar

Louis Armstrong samlade en ansevärd mängd personliga anteckningar, inspelningar och artefakter. Nu finns allt i arkivet i Louis Armstrong House Museum i Queens, New York, tillgängligt då man har digitaliserat hela samlingen. Allt tack var ett stöd på 3 miljoner dollar från Fund II Foundation, en sammanslutning som drivs av Robert F. Smith och vänder sig till den afrikan-amerikanska delen av USA:s befolkning.

Armstrong skrev hundratals sidor med minnesanteckningar, kommentarer och skämt hela sitt liv och skrev tusentals brev. Enligt museets chef, Ricky Riccardi, var Armstrong medveten om sin betydelse och ville ha kontrollen över sin historia.

Armstrong var väl medveten om det sociala och politiska läget i landet. 1957 kritiserade han till exempel skol-segregeringen i Little Rock, Arkansas. Även om den tidens aktivister sa att det var för lite, för sent, ser man i arkivet att

Armstrong såg det som ett stolt ögonblick i sin karriär.

Vad gäller recensioner höll han koll vad som skrevs och ofta bandade han sina intervjuer – kanske för att vara säker på att inte misstolkas.

Ett dussin klippböcker

Redan i 20-årsåldern började Armstrong samla på tidningsklipp om sig själv och klistrade in dem i anteckningsböcker. I början var det för att visa klubbägare att han var något att räkna med, men med tiden har dessa blivit ett historiska dokument. Det finns ett dussin klippböcker i arkivet. Armstrong höll ett öga på hur han uppfattades i pressen både som artist och som svart medborgare. Vintern 1931 var han i Baltimore och där donerade han 300 säckar med kol till den svarta befolkningen och sparade

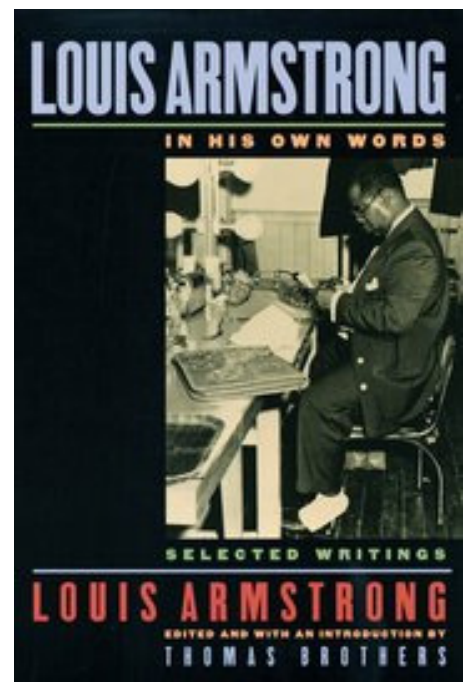
“ “ Armstrong höll ett öga på hur han uppfattades i pressen både som artist och som svart medborgare

sen klippen ur The Baltimore Afro-American. När hans orkester blev arresterad i Arkansas för att rest med samma buss som sin vite manager sparade han

artikelns som rapporterade om det.

Han sparade även negativa och ibland rasistiska klipp – som till exempel en recension i England där han beskrevs som "Mr Ugly ("He looks, and behaves, like an untrained gorilla").

Armstrong skrev oavbrutet, mest brev – han skrev över 10 000 brev till sina fans men också berättelser om sitt liv. 1936 hade han redan gett ut en självbiografi. Men även limerickar och sidlånga skämt sparades. När han spelade med King Olivers band hade han till och med med sig en skrivmaskin på turnéerna. En av

Armstrongs hobbies var att klippa i fotografier och göra collage med bild och text. Till och med ett julkort från Richard Nixon klipptes itu och klistrades in i ett collage. Ofta tejpad han fast collage på sin rullbandskartonger.

Musik och bandinspelningar

Från och med december 1950 började Armstrong spela in på rullbandspelare – samtal med vänner, intervjuer med journalister, radioprogram han gillade med mera. Han spelade över sin skivor till band för att det var lättare att ta med

sig. Han dokumenterade innehållet i listor.

Armstrong lyssnade till all sorts musik från jazz och Beatles till Rachmaninov. "Anywhere he'd go — if he'd go to South America, he'd bring back South-American records. If he went to Africa, he'd bring back African records. He'd go to record stories everywhere". /Ricky Riccardi

1969 och 1970 när han hälsa blev sämre började han skriva om sin relation till familjen Karnofsky, en judisk familj

i New Orelans där han arbetat som 7-åring. De upptäckte hans musikaliska talang och gav honom ett litet förskott så att han kunde köpa sin första kornett. Berättelsen blev 77 sidor lång och bara en månad efter det att han blivit klar, dör han 69 år gammal. Berättelsen publicerades i en postumt utgiven bok "Louis Armstrong, in his own words".

När Armstrong dog såg hans fru Lucille till att huset de hade i Corona, Queens behölls intakt.

Hemsida: louisarmstronghouse.org
Läs hela artikeln på nyti.ms/2SMcPxE

Återblickar på seminariedagen på Musikaliska Akademin

||| Gunnel Jönsson & Pia Shekther, text Tobias Danielsson, foto

KMA:s ständige sekreterare hälsar välkommen.

Jag vill gärna berätta om en lyckad dag på Kungliga Musikaliska Akademien igår. Initiativet till dagen togs av KMA, och Svenska musikbiblioteksförningen stod för programmet. 62 personer från alla möjliga typer av bibliotek med musiksamlingar samt musikarkivarier från hela Sverige deltog. Bland

deltagarna hade vi också gäster från Det Kongelige Bibliotek i Köpenhamn och Köpenhamns universitet. Temat för dagen var "Vårt levande musikarv" med det Europeiska kulturårsåret 2018 i åtanke.

Akademiens ständige sekreterare, Fredrik Wetterqvist talade om KMA och

det förestående 250-årsjubileet. Flera samarbetspartners ingår – till exempel Musik- och teaterbiblioteket. KMA har även medverkat till att notmaterialet till Hugo Alfvéns balett Bergakungen görs spelbart. Detta inför Alfvén-jubileet 2022, 150 år efter Alfvéns födelse.

Mattias Lundberg, professor i musikvetenskap vid Uppsala universitet, höll en spränglärd föreläsning med rubriken "Vilken musikhistoria berättar källorna och vad ska vi fråga dem?"

Utropstecken:

- Messan på Lappesko (1619) som finns bevarad på KB. Mattias hade fått en forskarbekant att sjunga in några av delarna som vi fick lyssna till.
- Pehr Frigels (1750-1842) exemplar av Pia Cantiones från 1582 som hamnade i England

Dan Lundberg, överbibliotekarie vid Musik- och teaterbiblioteket i Stockholm talade om "Levande musikarv i vårt mångkulturella samhälle."

Små guldkorn från den nye medlem-

Paneldebatt ledd av Kia Hedell (Uppsala UB).

men av Musikaliska Akademien:

- Bibliotekarien/arkivarien är "trädgårdsmästaren" som skapar ordning
- "arkiv-loopar" återanvändning av insamlat och utgivet material – arkiven är inte bara frysta ögonblick (identifiering, klassificering, standardisering, symbolisering)
- Hur smakar kulturarv? Bibliotek är mötesplatser för våra många kulturella samhällen.

Vi fick också en presentation av KMA:s lovvärda projekt "Levande musikarv" av Ann-Charlotte Hell, projektledare. Levande musikarvs hemsida har haft 60 000 besök/år. Vad gäller nedladdning

gar av noter är till exempel ett verk av Amanda Maier nedladdat 1 400 gånger. *Musiken i Sverige*, som är helt slutsålda som tryckt bok, kan man nu ladda ner från hemsidan levandemusikarv.se/mis/.

1994 fick flerbandsverket Augustipriset som bästa facklitteratur! "Det nu fullbordade verket *Musiken i Sverige I-IV* fyller en stor lucka i vår musikkultur. Det är en engagerande, lättillgänglig historik över svensk musik i alla dess former och sammanhang, från forntid till nutid, från högtid till vardag. Vi får stifta bekantskap med en vital musik-historisk forskning i färd med att både erövra nya insikter längs de traditionella linjerna och öppna tidigare slutna dörrar till populärmusiken."

Levande musikarv finansieras inte av statliga pengar utan endast genom privata sponsorer samt projekt pengar. Det senaste projektet, inventering av militärmusik, stöds av Riksantikvarieämbetet. Våra samtida tonsättare skall

snart själva kunna lägga in information om sig och sina verk.

Digitalisering och Kulturarv – intressant paneldiskussion med Gustaf Bergel, Svensk Musik, Elisabeth Andersson Musik och Teaterbiblioteket, Ann-Charlotte Hell, Levande Musikarv och Kaisa Unander, Enheten för digitalisering på Kungliga biblioteket. Kia Hedell, Uppsala universitetsbibliotek var moderator.

Militärmusiken har ju en plats i vårt musikarv så vi hade bjudit in Torgny Hanson från Försvarsmusiken som föreläsare.

Sista presentationen för dagen gjorde tonsättaren (en av HSM:s tidigare studenter) Jenny Hettne. Hon talade om Föreningen Svenska Tonsättares hundraåriga historia. Jenny blev medlem av FST 2008 och är även medlem av KV-AST – Kvinnlig Anhopning av Svenska Tonsättare.

FST 100 år

Torsdagen den 29 november hade jag förmånen att vara med om ett riktigt event. Föreningen Svenska Tonsättare (FST) firade 100-årsjubileum med en maratonkonsert på Kungliga musikhögskolan i Stockholm.

Konserten ägde rum i den vackra "Kungsalen" och direktsändes i Sveriges Radio, vilket var en utmaning för alla med förkylningsshosta, inklusive undertecknad. Den första delen bestod av en två

timmar lång konsert med blandat innehåll. Det glädde mig att två tonsättare med anknytning till Högskolan för scen och musik (HSM) fanns med på programmet: Anders Hultqvist (professor) med stycket "Disembodied" för stor ensemble och Tina Andersson (alumn) med ett fantastiskt vackert körverk: "The Angel", som vunnit ett internationellt pris. Flera personer från HSM fanns också med bland de 38 tonsättare som komponerat jubileumsfanfaren till FST! Vid sidan av nyskriven musik spelades

också musik av "klassiska tonsättare" som Ingvar Lidholm, Folke Rabe och Sven-Erik Bäck. Under pausen bjöds på jubileumsbakelse och bubbel. Det var en trevlig kväll med mycket spännande musik och många handslag. Jag och min kollega Lena Nettelbladt på Operahögskolan var de enda bibliotekarierna i det celebra sällskapet. Det kändes bra att vår yrkeskår fanns representerad.

Text: Pia Shekhter

Summary in English

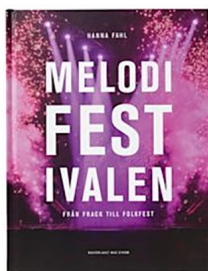
• Report from this summer's IAML-congress in Leipzig. Tobias Danielsson takes you on a tour to German publishers.

• A joint report from the seminar hosted by The Royal Swedish Academy of Music and SMBF, Swedish branch of IAML.

• New books on music are listed together with some new CD:s and printed music

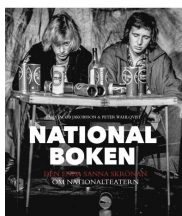
En stapel med nya musikböcker på svenska

2018

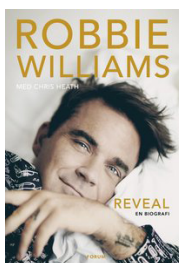
Melodifestivalen : från frack till folkfest (Max Ström) gör DN-journalisten Hanna Fahl en odysse genom Melodifestivalens 60-åriga historia.

Detta är, enligt författaren, en del av den populärkulturella allmänbildningen i dag och ett av få TV-program som fortfarande diskuteras på arbetsplatsernas fikarum.

Om det fortfarande snackas om Nationalteatern i fikarummen är väl höljt i dunkel men i *Nationalboken : den enda sanna skrönan om Nationalteatern* av

Lars Jacob Jakobsson och Peter Wahlqvist (Vulkan) kan man i alla fall läsa om åren då det begav sig.

Även Robbie Williams har väl lämnat sin storhetstid bakom sig men i *Reveal : en biografi* av Robbie Williams med Chris Heath (Forum) får man se Robbie Williams som man aldrig

sett honom förut, utlovas det åtminstone av hans svenska förlag.

Birgit Nilsson skulle ha fyllt hundra år i maj i år och det firas med flera publikationer. Två av dem

är *Birgit Nilsson i ord och bild : "värp först och kackla sen!"* av Mattias Enn (Ekerlids förlag) och praktverket *Birgit : från Västra Karup till Metropolitan* av Elisabeth Meyer-Topsøe (Bonnier Fakta). Den förstnämnda berättar

om 'La Nilssons' karriär späckad om vartannat med allsköns anekdoter och grundar sig även på en brevväxling mellan författaren, en dåvarande elev och operastjärnan. Den sistnämnda är en påkostad så kallad Coffe table-biografi, rikt illustrerad och även där med utdrag från en brevväxling mellan elev och en beundrad lärare.

Med Frihetens blå toner : en berättelse om jazz i Sverige av Göran Jonsson (Carlssons bokförlag) får vi en alldeles rykande färsk skildring av den jazzmetropol som Stockholm och Sverige en gång var.

"Paris sure never was as great as this!", sa visst Charlie Parker vid en nattlig jamsession i Stockholm 1950 och det känns ju som om det runnit en hel del vatten genom Stockholms ström sedan dess.

På det kosmopolitiska temat kan man också säga att *Hur västvärlden fylldes med musik : människorna, organisationerna, musikens kedjor* (Kulturhistoriska Bokförlaget) finner sig. Lars Östman, som är före

detta professor vid Handelshögskolan i Stockholm gör en brett upplagd historisk genomgång av hur musiken har spridit sig från skriven not till lyssnare med start i 1600-talets Venedig. Som klingande illustrationer finns också författarens egna spellistor på den nutida musikspridaren Spotify.

Diktaren Bo Bergman blev nästan 100 år gammal men är idag kanske mer hågkommen för de dikter som via romansen fann vägen till musiken.

Malmöiten Bengt Liljeborg ger här i *Bo Bergman : musiken och den eviga längtan* (Carlssons förlag) en översikt av den musik som Bergman inspirerat till samt om författarens egen kärlek till musiken och det hemlighetsfulla".

Slutligen en ny volym i KMA:s fina serie svenska tonsättarbiografier. Karin Rehnqvist är en i allra högsta grad fortfarande aktiv tonsättare och Per F. Broman

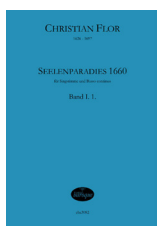
porträtterar i *Karin Rehnqvist* (Gidlunds förlag) Musikhögskolans första kvinnliga kompositionselevs liv och gärning "so far".

Fler tips om nya noter på baksidan...

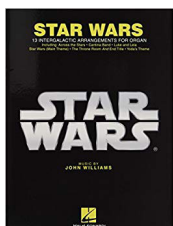
Några nya noter

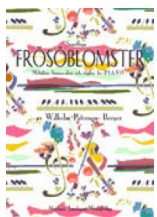
Svenska med sång: sånger för alla / Eva Bornemark (Gehrmans, 2017)

Christian Flor: *Seelenparadies, Lieder nach Gedichten von Johann Rist für Singstimme und Basso continuo* ; Lüneburg, 1660 Bd 1.2 (Edition Baroque, 2018)

John Williams: *Star Wars for organ* (Faber Music, 2017)

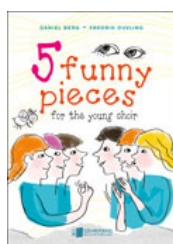
Wilhelm Peterson-Berger: *Frösöblomster* (Dowwashoin Co., Tokyo, 2018)

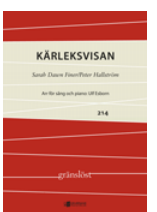
Midnight Oil: *20,000 watt R.S.L.* (Hal Leonard, 2017)

Mikael Wiehe ; arr Ulf Esborn: *Den jag kunde va* (Gehrmans, 2017)

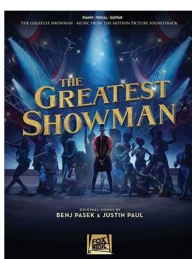
Daniel Berg ; Fredrik Duvling: *5 funny pieces : for the young choir* (Gehrmans, 2017)

Peter Hallström/Sarah Dawn Finer ; arr Ulf Esborn: *Kärleksvisan* (Gehrmans, 2017)

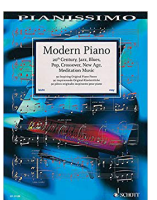
Psallendae: the Ambrosian processional antiphons by Terence Bailey. (The Institute of Mediaeval Music, 2018)

Ingvar Lidholm ; texte: Eyvind Johnson: *Nausicaa seul : scène pour soprano, chœur et orchestre : partition : 1963/2015* (Gehrmans, 2017)

The greatest showman: music from the motion picture soundtrack : piano, vocal, guitar / original songs by Benj Pasek & Justin Paul (Hal Leonard/Notfabriken, 2018)

Sally Beamish: *Voices in silence - for piano* (Edition Peters, 2017)

Modern piano: 20th century, jazz, blues, pop, crossover, new age, meditation music : 90 inspiring original piano pieces / Hans-Günter Heumann ; Rainer Mohrs (Schott, 2017)

Godheljg önskar Musikbiblioteksnytt